

Standardy Ochrony Małoletnich w Muzeum Ziemi Błońskiej

Preambuła

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Muzeum Ziemi Błońskiej jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy pracownik Muzeum traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy Muzeum realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji, przestrzegając zarządzeń i procedur określonych w niniejszym dokumencie. Dbanie o dobro, bezpieczeństwo i rozwój dzieci jest celem nadrzędnym.

Rozdział I **Informacje wstępne**

1. Standardy ochrony małoletnich, zwane dalej „standardami” to zbiór zasad i procedur, które stawiają ochronę małoletnich przed krzywdzeniem w centrum działań i wartości jakimi kierują się pracownicy oraz osoby i podmioty współpracujące z Muzeum Ziemi Błońskiej. Krzywdzenie małoletniego definiowane jest jako każdy przejaw przemocy wobec niego.
2. Pracownicy wiedzą jakie są ramy profesjonalnej relacji z małoletnim, a także to, które zachowania ze strony dorosłych wobec małoletnich, jak i między małoletnimi są niedozwolone.
3. Standardy stanowią uzupełnienie dotychczasowych praktyk ochrony małoletnich o wystandaryzowane zasady i procedury skutecznej profilaktyki i sprawnego reagowania na każdy przejaw przemocy wobec małoletniego.
4. W Muzeum kontynuowane są działania uzupełniające standardy ochrony małoletnich, takie jak:
 - 1) kontrola kandydatów na pracowników Muzeum w zakresie warunku niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości;
 - 2) ochrona danych osobowych i wizerunku;
5. Standardy ochrony małoletnich jasno i kompleksowo określają:
 - zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników;
 - sposób reagowania w Muzeum na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia;
 - zasady bezpiecznych relacji pracownik-dziecko;
 - zasady bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych;
 - zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci.

Rozdział II

Słownik pojęć

1. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa bez bliższego określenia o:
 - 1) **Muzeum** - należy przez to rozumieć Muzeum Ziemi Błońskiej
 - 2) **dyrektorze** - należy przez to rozumieć dyrektora Muzeum Ziemi Błońskiej
 - 3) **pracownika/personelu** - należy przez to rozumieć osobę zatrudnioną w Muzeum na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, a także osoby współpracujące z Muzeum jako stażyści, praktykanci, wolontariusze oraz pracownicy firm i instytucji wykonujących zadania na rzecz Muzeum w sposób ciągły i w ramach tej działalności mające kontakt z małoletnimi;
 - 4) **dziecku/małoletnim** - należy przez to rozumieć osobę do ukończenia 18 roku życia;
 - 5) **rodzicu/opiekunie dziecka** - należy przez to rozumieć także prawnych opiekunów dziecka, osoby (podmioty) sprawujące pieczę zastępczą nad dzieckiem, a także reprezentancie dziecka, ustanawianego przez sąd opiekuńczy;
 - 6) **sprawcy przemocy** – należy przez to rozumieć osobę lub grupę osób, którzy dopuszczają się przemocy wobec dziecka;
 - 7) **ofierze przemocy** – należy przez to rozumieć dziecko, który doświadczyło przemocy;
 - 8) **obserwatorze przemocy** - należy przez to rozumieć dziecko, które było świadkiem przemocy;
 - 9) **krzywdzeniu dziecka** - należy przez to rozumieć popełnienie czynu zdefiniowanego jako niedozwolony w niniejszych standardach lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez pracownika, rodzica lub rówieśnika.
2. **Krzywdzenie dziecka jest przemocą**, która zachodzi wówczas, gdy jakaś osoba lub grupa osób odnosi się do niego w sposób niezgodny z wymaganiami relacji, która je łączy. Przemoc przejawia się w bezprawnym wywieraniu wpływu na proces myślowy, zachowanie lub stan fizyczny osoby w celu zaspokojenia własnych korzyści. Sprawca wykorzystując swoją przewagę nad ofiarą w sposób świadomy zaspokaja własne potrzeby kosztem ofiary.

Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie, a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Przemoc może przejawiać się w formie fizycznej, psychicznej, seksualnej, a także jako cyberprzemoc.

 - A. **Przemoc fizyczna** - to wywieranie wpływu na dziecko przy użyciu siły fizycznej, w którym dochodzi do naruszenia jego nietykalności fizycznej.
 - B. **Przemoc psychiczna** – to wywieranie wpływu na dziecko przy użyciu środków komunikacji interpersonalnej, w którym dochodzi do naruszenia jego nietykalności psychicznej i emocjonalnej.

- C. **Przemoc seksualna** - to każde zachowanie sprawcy przemocy, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia jego potrzeb kosztem dziecka. Może mieć formę kontaktu fizycznego, emocjonalnego w formie materiałów pornograficznych lub ekshibicjonizmu.
- D. **Cyberprzemoc** – to przemoc psychiczna lub seksualna realizowana za pośrednictwem technologii informacyjnych i komunikacyjnych, w tym czatów, stron internetowych, blogów, SMS-ów, MMS-ów.

Rozdział III

Bezpieczna rekrutacja pracowników

1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do wykonywania działalności związanej z edukacją, realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, Muzeum Ziemi Błońskiej uzyskuje informacje, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.
2. Osoba, o której mowa w podpunkcie 1., przedkłada Muzeum Ziemi Błońskiej informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
3. Osoba, o której mowa w podpunkcie 1., posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, przedkłada Muzeum Ziemi Błońskiej informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
4. Osoba, o której mowa w podpunkcie 1. jest zobowiązana do złożenia w Muzeum Ziemi Błońskiej oświadczenia o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa (wzór oświadczenia stanowi [załącznik nr 1](#) do Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Ziemi Błońskiej), oraz jednocześnie przedkłada Muzeum Ziemi Błońskiej informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa wyżej, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona wyżej wskazana informacja, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w podpunkcie 1., składa Muzeum Ziemi Błońskiej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z edukacją lub realizacją innych

zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi (wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 2 do Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Ziemi Błońskiej).

5. Oświadczenia, o których mowa w podpunkcie 4., składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
6. Informacje, o których mowa w podpunkcie 1. i kolejnych, Muzeum Ziemi Błońskiej utrzuła w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności związanej z edukacją lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich.

Rozdział IV

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między dzieckiem a pracownikiem Muzeum w tym zachowania niedozwolone wobec małoletnich

1. Pracownik Muzeum zobowiązany jest do przestrzegania praw dziecka i praw człowieka.
2. Dziecko ma prawo do bezpiecznych i profesjonalnych relacji z pracownikami Muzeum, co oznacza, że reakcje werbalne i fizyczne pracownika wobec dziecka są pozbawione cech przemocy, zawsze adekwatne do sytuacji i uzasadnione.
3. Pracownik chroni dane osobowe i wizerunek dziecka i nie może ujawniać informacji o nim osobom nieuprawnionym. Dotyczy to w szczególności sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej. Dziecko ma prawo do prywatności, a jeżeli konieczne jest odstępnie od tej zasady, żeby chronić dziecko, należy mu to wyjaśnić.
4. W komunikacji z dziećmi pracownik zachowuje cierpliwość i szacunek, co oznacza, że słucha ich i udziela im odpowiedzi adekwatnych do sytuacji, ich wieku i poziomu rozwoju.
5. Zachowania pracownika nie mogą mieć cech przemocy. Niedozwolone są w szczególności zachowania pracownika noszące znamiona:
 - 1) przemocy psychicznej, której skutkiem jest wywołanie u dziecka poczucia odrzucenia, obniżenie godności i własnej wartości poprzez zachowania wobec niego takie jak: umniejszanie, wyśmiewanie, zawstydzanie, lekceważenie, izolowanie, obwinianie, oskarżanie, krytykowanie i inne godzące w jego godność i wartość;
 - 2) przemocy werbalnej, która nacechowana jest agresją wzbudzającą u dziecka lęk i wstyd poprzez zachowania wobec niego takie jak krzyk, wyzywanie;
 - 3) przemocy fizycznej, która wiąże się z naruszeniem nietykalności ciała dziecka, w szczególności poprzez bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami należącymi do dziecka, zmuszanie do przebywania w niewygodnej pozycji lub zmuszanie do zjedzenia/połknięcia czegoś i inne działania sprawiające ból.
6. Pracownik ma obowiązek zachować prawo dziecka do intymności poprzez zachowanie właściwego dystansu w każdej sytuacji. Niedozwolone jest aby pracownik nawiązywał jakiegokolwiek relacje romantyczne, seksualne z

- dzieckiem, w tym flirt słowny, dwuznaczny żart, wyzywające spojrzenie, erotyczny dotyk, obcowanie płciowe i inne czynności o charakterze seksualnym.
7. Pracownik nie powinien sam przebywać z dzieckiem w zamkniętym pomieszczeniu. Jeśli zachodzi konieczność porozmawiania z dzieckiem na osobności, powinien zostawić uchylone drzwi do pomieszczenia i zadbać, żeby być w zasięgu wzroku innych.
 8. Pracowników obowiązuje całkowity zakaz nawiązywania i utrzymywania pozamuzealnych relacji z dziećmi, w tym w szczególności:
 - 1) zapraszania dzieci do domu;
 - 2) zapraszania ich do znajomych w mediach społecznościowych;
 - 3) kontaktowania się z dzieckiem z prywatnego maila i prywatnych numerów telefonu.
 9. W Muzeum obowiązuje całkowity zakaz palenia papierosów, w tym papierosów elektronicznych, picia alkoholu i zażywania środków psychoaktywnych. Niedozwolone jest by pracownik dostarczał dzieciom papierosy, alkohol, substancje psychoaktywne, a także treści pornograficzne.
 10. Osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o niedozwolonych zachowaniach pracowników jest koordynator do spraw standardów ochrony małoletnich. Zgłoszenia przyjmowane są w trybie określonym w Rozdziale VIII – „Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dzieciom”.
 11. Tryb udzielenia wsparcia dzieciom, wobec których stwierdzono niedozwolone zachowanie pracownika, określa Rozdział IX standardów - „Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu dziecka.”
 12. Zasady bezpiecznych relacji pracownika z małoletnimi obowiązują wszystkich pracowników Muzeum.
 13. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem odpowiedniego oświadczenia (wzór oświadczenia stanowi [Załącznik nr 3](#) Ochrony Małoletnich w Muzeum Ziemi Błotńskiej).

Rozdział V

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi a w szczególności zachowania niedozwolone dzieci

1. Odpowiedzialność za małoletnich podczas korzystania z oferty Muzeum ponoszą ich opiekunowie.
2. W celu lepszej ochrony, małoletni mają obowiązek przestrzegania zasad i norm obowiązujących w Muzeum oraz stosowania się do poleceń pracowników.
3. Małoletni szanują prawo innych do odmienności i zachowania tożsamości ze względu na pochodzenie, narodowość, religię, status ekonomiczny, cechy rodzinne, wiek, płeć, orientację seksualną, cechy fizyczne, niepełnosprawność. Nie naruszają praw innych, nikogo nie dyskryminują ze względu na jakąkolwiek jego odmiennost.
4. Zachowanie i postępowanie małoletnich wobec siebie oraz innych osób nie narusza ich godności i wartości osobistej. Małoletni są zobowiązani do

respektowania praw i wolności osobistych swoich kolegów i koleżanek, ich prawa do własnego zdania, popełniania błędów, do własnych poglądów, wyglądu i zachowania – w ramach przyjętych norm i wartości. Małoletni akceptują i szanują siebie nawzajem.

5. Kontakty między małoletnimi cechuje zachowanie przez nich wysokiej kultury osobistej, tj. używanie zwrotów grzecznościowych, uprzejmość, życzliwość, poprawny, wolny od wulgaryzmów język, kontrola swojego zachowania i emocji.
6. Bez względu na powód, agresja i przemoc fizyczna, słowna lub psychiczna wśród małoletnich nigdy nie może być przez nich akceptowana lub usprawiedliwiona. Małoletni nie mają prawa stosować słownej, psychicznej czy fizycznej agresji i przemocy wobec innych.
7. Małoletni mają obowiązek przeciwstawiania się wszelkim przejawom brutalności, agresji przemocy i wulgarności oraz informowania opiekunów lub pracowników Muzeum o zaistniałej sytuacji.
8. W przypadku zachowań rażących, łamiących zasady i obowiązujące normy, pracownik Muzeum niezwłocznie informuje o tym fakcie jego opiekuna, zobowiązanego podjąć działania interwencyjne.
9. Zachowania niedozwolone obejmują następujące kategorie:
 - 1) stosowanie agresji i przemocy fizycznej oraz psychicznej;
 - 2) naruszenie nietykalności osobistej innej osoby;
 - 3) stwarzanie niebezpiecznych sytuacji na terenie Muzeum;
 - 4) nieuzasadnione, bez zgody opiekuna lub prowadzącego zajęcia opuszczanie miejsca, w którym realizowana jest oferta Muzeum;
 - 5) niewłaściwe zachowania, niezgodne z obowiązującym regulaminem np. dotykane eksponatów;
 - 6) celowe niszczenie i nieszanowanie własności innych osób oraz własności Muzeum, w tym niszczenie ekspozycji;
 - 7) bieganie, przeszkadzanie innym osobom korzystającym z oferty Muzeum;
 - 8) rozprowadzanie i stosowanie środków odurzających.
10. Zachowania niedozwolone obejmują w szczególności:
 - 1) wyśmiewanie, przezywanie i rozpowszechnianie upokarzających informacji, złośliwe komentarze, w szczególności na temat wyglądu; obraźliwe komentowanie innych w mediach społecznościowych;
 - 2) izolowanie lub wykluczanie dziecka z grupy;
 - 3) bicie, kopanie, szarpanie, zadawanie bólu;
 - 4) niszczenie lub zabór własności;
 - 5) zmuszanie do wykonywania określonych czynności, groźby, szantaż emocjonalny;
 - 6) komentarze i gesty seksualne, rosyłanie obrazów o tematyce seksualnej i wszelkie przejawy gwałtu;
 - 7) niereagowanie na niewłaściwe zachowania innych;
 - 8) fotografowanie, filmowanie i upublicznianie zdarzeń z udziałem innych bez ich zgody.
 - 9) inne, niespecyficzne formy przemocy odczuwane przez ofiarę jako krzywdzące.

Rozdział VI

Wymogi uwzględniające sytuację dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

1. Małoletni z niepełnosprawnościami oraz specjalnymi potrzebami edukacyjnymi pozostają pod stałym nadzorem opiekunów.
2. Opiekunowie ponoszą odpowiedzialność za małych z niepełnosprawnościami oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi podczas przebywania na terenie Muzeum.
3. Pracownik Muzeum w kontakcie z małym z niepełnosprawnościami zachowuje cierpliwość, odnosi się do niego z szacunkiem.
4. Pracownik Muzeum uważnie wysłuchuje małego i stara się udzielić odpowiedzi dostosowanej do jego sytuacji związanej z niepełnosprawnością.
5. Pracownik Muzeum nie używa przewagi intelektualnej nad małymi z niepełnosprawnościami, nie zawstydza, nie upokarza.
6. Pracownik Muzeum reaguje na wszelkie negatywne i agresywne zachowania w stosunku do małych z niepełnosprawnościami ze strony ich rówieśników.

Rozdział VII

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet oraz procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie

1. Muzeum podczas wybranych zajęć oraz w przypadku niektórych wystaw umożliwiony jest dostęp do treści edukacyjnych i informacyjnych za pomocą sieci Internet wyłącznie pod nadzorem prowadzącego zajęcia.
2. Korzystanie z multimediiów, sieci Internet i programów użytkowych służy wyłącznie celom informacyjnym i edukacyjnym.

Rozdział VIII

Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małemu

1. Osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małemu jest **koordynator do spraw standardów ochrony małych**, zwany dalej „koordynatorem”. W przypadku nieobecności koordynatora jego obowiązki pełni dyrektor Muzeum.
2. Obowiązkiem koordynatora jest przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dziecka, zwane dalej „zdarzeniami”, w formie pisemnej lub ustnej i prowadzenie ich rejestru.
3. Uprawnionym do zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dziecka jest każdy kto powziął taką informację, a pracownicy mają obowiązek zgłoszenia każdego zdarzenia o cechach przemocy.
4. Pracownik, który był świadkiem krzywdzenia dziecka lub powziął informację

- o krzywdzeniu dziecka i nie zgłosił tego zdarzenia koordynatorowi podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie obowiązków pracownika.
5. Bezpośrednie nagłe zdarzenia należy zgłaszać jak najszybciej, bezpośrednio do koordynatora w formie ustnej.
 6. Niezależnie od formy przyjęcia zgłoszenia, koordynator dla każdego zdarzenia sporządza „Protokół interwencji w ochronie dziecka przed krzywdzeniem”, którego wzór stanowi załącznik nr 4 do standardów.

Rozdział IX

Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dziecka

1. W sytuacji, gdy pracownik w toku bieżącej pracy rozpozna podejrzenie krzywdzenia lub krzywdzenie dziecka, ma obowiązek podjąć działania wg procedury trzech kroków:
 - 1) zabezpiecza dziecko przed potencjalnym sprawcą przemocy;
 - 2) zabezpiecza dowody przemocy i niezwłocznie zgłasza zdarzenie koordynatorowi;
 - 3) pozostaje do dyspozycji koordynatora tak długo jak jest to potrzebne dla zabezpieczenia dowodów i potrzeb dziecka oraz sporządzenia dokumentacji zdarzenia.
2. Protokół interwencji w ochronie dziecka wszczyna postępowanie wyjaśniające w sprawie, które prowadzi i dokumentuje koordynator.
3. W ramach postępowania wyjaśniającego koordynator ma prawo przeprowadzać rozmowy z pracownikami Muzeum, dziećmi i ich opiekunami, tworzy indywidualny plan działania, który stanowi dokument zapisany.
4. Postępowanie wyjaśniające ma na celu zebranie dowodów w celu zakwalifikowania zdarzenia i stwierdzenia:
 - 1) w postępowaniu wyjaśniającym nie rozpoznano przemocy definiowanej jako krzywdzenie dziecka;
 - 2) w postępowaniu wyjaśniającym rozpoznano podejrzenie przemocy
.....*podaj rodzaj przemocy* definiowanej jako krzywdzenie dziecka;
 - 3) w postępowaniu wyjaśniającym rozpoznano przemoc*podaj rodzaj przemocy* ...
definiowaną jako krzywdzenie dziecka.

Rozdział X

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka

1. W przypadku stwierdzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego, pracownik Muzeum zobowiązany jest do natychmiastowego poinformowania o zaistniałej sytuacji koordynatora do spraw standardów ochrony małoletnich.
2. Koordynator w przypadku pozyskania informacji o podejrzeniu krzywdzenia małoletniego dokonuje wszelkich niezbędnych zawiadomień, w tym zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa na szkodę małoletniego do właściwych organów sprawiedliwości.

Rozdział XI
Sposób dokumentowania i zasady przechowywania
ujawnionych lub zgłoszonych zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

1. Koordynator prowadzi rejestr zdarzeń podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dziecka, którego wzór stanowi załącznik nr 5 do standardów.

Rozdział XII
Zasady przeglądu i aktualizacji standardów

1. Co najmniej raz na dwa lata, Koordynator ds. ochrony małoletnich dokonuje oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami, sporządzając wnioski z przeprowadzonej oceny w formie pisemnego sprawozdania.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust.1 zawiera następujące informacje:
 - 1) liczba zgłoszonych zdarzeń i forma zgłoszenia;
 - 2) liczba zdarzeń, które zakwalifikowano jako podejrzenie krzywdzenia dziecka z podziałem na rodzaj przemocy (fizyczna, psychiczna, seksualna, cyberprzemoc) oraz kategoria sprawcy (pracownik, dziecko/grupa dzieci/rodzic/opiekun);
 - 3) liczba zdarzeń, które zakwalifikowano jako krzywdzenie dziecka z podziałem na rodzaj przemocy (fizyczna, psychiczna, seksualna, cyberprzemoc) oraz kategoria sprawcy (pracownik, dziecko/grupa dzieci/rodzic/opiekun);
 - 4) informacja, ile spraw Muzeum prowadzi samodzielnie a ile zostało skierowanych do instytucji zewnętrznych i jakich?
 - 5) ocena skuteczności Muzeum w zakresie profilaktyki wykrywania zdarzeń krzywdzenia dziecka.

Rozdział XIII
Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie pracowników
Muzeum do stosowania standardów, zasady przygotowania pracowników do
ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności

1. Koordynator ds. Standardów Ochrony Małoletnich jest osobą odpowiedzialną za przeszkolenie każdego pracownika Muzeum Ziemi Błońskiej, aby wiedział, gdzie szukać informacji o standardach ochrony małoletnich i procedurach postępowania oraz jak rozwijać swoją wiedzę o rozpoznawaniu krzywdzenia i działania na szkodę zdrowia, życia i rozwoju młodego człowieka. Koordynator dokumentuje przeszkolenie pracownika.
2. Koordynator ds. Standardów Ochrony Małoletnich w szczególności koordynuje zapoznanie każdego pracownika Muzeum z treścią „Standardów Ochrony Małoletnich przyjętych w Muzeum Ziemi Błońskiej”.
3. Przygotowanie pracowników Muzeum do stosowania „Standardów ochrony małoletnich w Muzeum Ziemi Błońskiej” obejmuje:

- 1) prezentację przyjętych standardów i zasad ich stosowania,
 - 2) instruktaż rozpoznawania przemocy fizycznej i reagowania na nią;
 - 3) instruktaż rozpoznawania przemocy psychicznej i reagowania na nią;
 - 4) instruktaż rozpoznawania przemocy seksualnej i reagowania na nią;
 - 5) instruktaż rozpoznawania i reagowania na cyberprzemoc;
 - 6) zapoznanie pracowników z ewidencją i dokumentacją zdarzeń
4. Koordynator ma prawo organizować spotkania pracowników w celu zapoznania pracowników Muzeum z nowymi informacjami dotyczącymi ochrony małoletnich, w tym w szczególności:
- 1) zmianami w „Standardach ochrony małoletnich w Muzeum Ziemi Błońskiej” ;
 - 2) aktualnymi zagrożeniami przemocy w środowisku dzieci w celu wzmocnienia nadzoru nad poszczególnymi dziećmi lub grupami dzieci;
 - 3) zapoznania pracowników z nowymi technikami rozpoznawania przejawów przemocy i reagowania na nie.
5. Koordynator w okresie rozpoznawania zdarzeń ma prawo konsultować się z innymi specjalistami i ekspertami w celu prawidłowej kwalifikacji zdarzenia.
6. Koordynator ma prawo wnioskowania o dodatkowe szkolenia pracowników pogłębiające ich wiedzę i umiejętności z zakresu rozpoznawania przemocy, reagowania na zdarzenia i wspierania dzieci doświadczonych przemocą i sprawców przemocy.

Rozdział XIV

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

1. „Standardy ochrony małoletnich w Muzeum Ziemi Błońskiej” są opublikowane w pełnej wersji dla rodziców, opiekunów i dzieci za pośrednictwem strony internetowej Muzeum www.muzeumblonie.pl
2. Standardy ochrony uczniów w wersji skróconej i dostosowanej do wieku dzieci i specyfiki muzeum są opublikowane za pośrednictwem strony internetowej Muzeum www.muzeumblonie.pl

Dyrektor
 Muzeum Ziemi Błońskiej

 dr Olimpia Markiewicz